

של בית הכסא • מחוך יסורין • של פירוס • כגון ריח חרדל • סכסלים.
ליפולאק'ש' • וסלנטום • טהן שומרין בני המעיים וחיותו של אדם
וכגורין בעדם • אלו שוקיים • שנתו של אדם נסמך עליהם • בני
פבינו • מקום העשוי להתוכה שם לזוקים ובייחוסים עם ישראל
במקראות: **עונם של** • הדר נעשה של • תורה אור
לכותר רחש לבן • ספרוני גלדין

(c)

ישל בית הכסא-רעות של סם ושל שחוק
ישל פירוח-יפות ° ביום שיועו שומרי הבית
והתעוהו וגו' ° ביום שיועו שומרי הבית אלו
הכסלים והצלעות והתעוהו אנשי החיל אלו
שוקים, ובבשרו המתנות" אלו שנים, וחשבו
הרואות בארכות" אלו עינים, א"ל קיסר לר'
יהושע בן הנגיה מ"ט לא אחיה לבי אבידן?
א"ל מור תלג סחרוני גלדין, בלבתי לא
נבחין, מתנהי לא מוחנין, בי רב אמרי אוליא
אבידנא בחישינא * **תניא רבי יוסי בר קיסמא**
אומר מבא תרי מתלת, הוי לה לחדא דאוליא
ולא אתיא מאי היא? א"ל חסדא ינקותא כי
אתא רב דימו אמר ינקותא-כלילא דוורדא,
סבתא-כלילא * **הדיפתא תנא משמיה דרבי**
מאיר דוק בכבי ותשכח בניגרי שנאמר
ונשבע לרם ונהיה טובים ורעה לא ראינו
א"ל שמואל לרב יהודה "שישינא **שיהי שקדן**
ועייל לחמך **עד ארבעין שנין מכלא מעלי,**
מכאן ואילך משתי מעלי. **א"ל הווא גוזא**
לר' יהושע בן קרחה מהבא לקדחנא כמה
הוי **א"ל כמהבא לנויא א"ל עדוקי ברהי**
קדחא בארבעה אמר לה **א"ל קדחא שליפא**
בחכמיא, הוייה דלא סיים מסאניה **דעל**
סום = מלך, **דעל חמור** = בן חורין, **דומעלי**
בריגולוה-בר אוניש דלא הא ולא האי-דהפיר
וקביה **מב מיניה**, **א"ל גוזא תלת אמרת**
לי, תלת שמעת: הדרה פנים, וקן, שמתת לב-
אשה **נהלת ה' בניים ברוך המקום שמנעד**
מכולם, **א"ל קדחא מציינא: אמר לבת עיקרא**
שליפא תוכחה, **א"ל רבי לר' שמעון בן**
חלפתא מפני מה לא הקבלנו פניך ברגל

שואל פרק שלשה ועשרים שבת קנב

עין משפט
נר מצוה

לא הקבלנו פני ורך עטנה קאמר ליה: סלטים • קטנים נעשו גבויס
שוקתו: קרובים • דמיון לי כרחוקים: שמים נעשו לי שלש • סלרין
אני מטננת: **פשים שלוש בנים** • אכר תשמיע: לישאל אחרינא קרובים •
נעשו רחוקים מדוב חלשות של אדם כשמוקין לדין להרעיק רגליו זה
מזה: **שאינו עותן** • שאין בני מעשו
עוזניו אכילו: קורקטן • הוא המסמך
שקורין יופי: **כל כונן ספיר** • כל
קולת של שיר הויין ליה שוחה: שדעתן
של זקנים משמנו • דכתיב האדע בין
עוב לרע ובזקה מדוב קאמר:
מפדפסום • ממבקעתו כמו מנעל
המרופט (לעיל דף קמ"ג): **מסככדות** •
כמו וזונו הכבד (ישעי' 1): **שפוף** •
כמו סוס שוקף במלחמה (ימימה ח)
להיצ אחר הבכורות: **ועטע זקנים**
יקפ • וט"כ מקדשי קראי להדי חד
ממוקם בחכמים וחד בזקי השוק:
מגבוס ייראו • ירחים הם הזקנים
מגבשושית שבדרים ורוממים גבוים
הם: סופיס • פחדים • ויגלן הפקד.
אין של שקדים יצין ויהיו גולפין גליס
של: **על ו קליבוסם** • מנס של הקניא
שהידן הקעב טי גולפ ויולא מדוב
שחוט כמו: **ויסתכל סמנז** • דומה
עליו כסבל משא כבד: **ופפר סלבינס** •
תבטל ההלוה חמדת תשמיע: **פסוק**
סירדא • מסדר פרשיות של פסוקים:
נגיד ואיסנה • רב: פמדיס • ותלוו:
ו אפש • חס על פי גרמית הכלן
לא היטה רחיה לפמחות לב שפח
כחמת מלאה מילוס והכל רעיס
אמר: מדור לפי כבודו • מנולא
כתיב אל בית העולם ש"מ כל אחד
ואחד לבית האוכן ט: **בשפר אחר**
אך כלן הכל מתיים כענין אחר: **שדרס**
עופש בילדומו-רוכ תשמיע: משפיריס
פניו מתיס כמו: שאין לו מנתמים • אין
ט אצלים סיה לריכין לנתמו:
כמקומו • כמקום שמת עם:
כל

א"ל ר"ת
לכ"ה
ח"י

ר"ת
ש"י

א"ל
ש"י

ההות
הבית
(ה) בני נעשה
לבו מוזס
סופיס ויגלן
הפקד

ברך שהקבילו אבותי לאבותי: א"ל סלעים נעשו גבויס, קרובים נעשו רחוקים, משתים נעשו שלש, משים
שלוש בבית במל: **יסגר דלחים בשוק וגו'** אלו נקביו של אדם **בשפל קול הפתנה** בשביל קורקטן שאינו מוחן
ויקום לקול הצפור שאמילו צפור מגערתו משנתו **וישתי כל בנות הישר** שאמילו (*קול שירם ושירות)
דומות עליו כשוחה, ואף ברזילי הגלעדי אמר לרוד **בן שמוע שנה אנכי היום האדע בין טוב לדע מכאן**
שדעותן של זקנים משתנות אם ימעם עבדך את אשר אוכל ואת אשר אשתה" מכאן ששפתותיהן של
זקנים **מתרפמות** אם אשמע עוד בקול **שירים ושורות** מכאן שאוננים של זקנים מתכבדות, אמר רב ברזילי
הגלעדי **שקרא הוה, דההיא אמתא דהויא בי רבי בת תשעין ותרתין שנין והות מעמא קידרא רבא אמר ברזילי**
הגלעדי שמוף בזמה הוה *וכל השמוף בזמה *זקנה קופצת עליו **תניא רבי ישמעאל רבי יוסי אומר**
***תלמידי חכמים כל זמן שמוקינין תוספת בהם שנאמר ביישישים חכמה ואורך ימים תבנות וצמיח**
הארץ כל זמן שמוקינין משפוט תוספת בהן שנאמר מסיר שפה לנאמנים ומעם זקנים יקח, גם מלגה יידא
שאמילו נבשושית קמנה דומה עליו כהרי הרים ותחתיהם בדרך בשעה שמהלך בדרך נעשו (לר' תוהים) ויגאן
***השקד וו קליבוסת וסתבל התגב** אלו עגבות ותפר האבוינה"ו חמדה, רב הנהא הוה פסיס דידא קמיה דרב, כי
ממא להאי קרא **נגיד** ואתנח, אמר ש"מ במל ליה חמדיה דרב, אמר רב כהנא מאי דכתיב **כי הוא אמר ויהיו:**
אשה **"הוא צוה ויעמד"** אלו בניים, תנא **אשה דמת מלא צואת ופיה מלא דם והכל רצין ארריה**, כי הולך האדם
אל בית עולמו **אז יצתה מלמד שכל עדיק וצדיק נותנין לו מדור לפי כבודו, משל למלך שנכנסם הוא ועבדיו**
לעיר-כשהן נכנסין, כולן בשער אחד נכנסין, כשהן לנין, כל אחד ואחד נותנין לו מדור לפי כבודו ואמר **בני**
יצת מאי דכתיב כי הילדות והשחרות הכל דברים שאדם עושה בילדותו משחרים פניו לעת זקנתו
***אמר בני יצתה קשה רימה למת כמחמ בבשר החי שנאמר: אך בשרו עליו יכאב, אמר רב חסדא נפשו של**
אדם מתאבלת עליו כל שבועה שנה ונפשו עליו תאבל וכתיב **ויעש לאביו אבל שבועת ימים**, אמר רב יהודה
במת שאין לו מנתמן הולכין בני אדם ויושבין במקומו, והוא דשכיב בשבבותיה דרב יהודה לא היו לו מנתמן,
כל

רב נסים גאון

אמר ליה סלעים נעשו גבויס כמו שנאמר אח"כ שאמילו נבשושית קמנה דומה עליו כהרי הרים
ושאר הנין פירשוהו במקצת הגדה וכך אמר רתקים נעשו קרובים איהן עינא דרוח חסין מרוקן
אף מקבול לתנן חסין קרובים נעשו רחוקים איהן אורניט דרוח שמעין בחד וסן כדו אף במאה
וימנין ליתנן שמעין ג' נעשו ג' הוורא ותרי רינליא משיס שריטא בבית כפל ו התאה שריא בעל
שלום
שאינו מביס מה שבפניו מתיירא שמא יכה ראשו באבן או בכיזא בה ומשמש בירו גריאה כאלו משמש
והנין הולשין אינו מתיירא קל, כבי שהשנים אינו מוחנין המאכל. אולא אבין כחנשא. כלומר הוקן
דבר שאבד לו רוח כסין משל משמש הוקן מה שלא אבד. מבי תרי מתלת. מ"י יתיר הוא טוב המהלך על ב' רגליו מן הוקן שצריך משען כגון מכל או שבם להישען עליו והוא כמו רגל שלישי, תבל על
דאולא ולא אתיא. מ"י בהברות הולכת כשמוקין התום ואינה יתורת אלו. ינקותא כלילא דוודיי. בהברות חב' של ורדו ריתו נוף ושל זקנה חתר של חילף שירותו מאוס. דוק בכבו ותשכח בניגרי. שוקן בכבי
בשנים כלומר אבול כבי שיהיה לך בה הלךך ברילין, א"ל ההיא גוזא התוך (הערוה) [כביצינא] והיא סיים א"ל ר' יהושע בן קרחה מהבא לקדחניא כמה. בינש לטרדיו שותא קרחה בור ורד לו דברים כמלעיני והשובר ר'
יהושע במב אבא לגוויא כלומר אחא גווי. עוד אמר ליה ברחה קרחה בארבעה מ"י [ערא] [ערא] כשב נולד ב'י ספיים. השובר ר' יהושע הבריים מוכחין שנס אלו דברי המרים הם שבשקף לטרדיו כבי של חילוף ביוקר יתיר
מן הקדח. ילמדנו רבינו איקא שליפא בחכמיא. מ"י עוד תיש נתוק ביצים בשטונה כספיים. שפבשין אורח לעשותו נורת של שמן. הויה דלא סיים סמאניה. פירוש ראיתי יתק כ"ו. א"ל קרחת מוצי. מ"י
א"ל קרחה מירבה מחרת. דכתיבין לו חייב ומצו וגו' השיבו ר' יהושע תיש נתוק תוכחה אינם דברי ריב אלא דברי תוכחה. מפני מה לא הקבלנו פניך. למת לא באת אלית לתרומת נסים: מיכן ששפתותיהן
של זקנים מטרפפות. מ"י מטרפפות משתכרות והוא מטרפפות אינם מטרפפות איהם מטרפפות והוא מטרפפות איהם מטרפפות. הרבא דאקליבוסתא. יתפר האבוינה. ו חמדה (כמו) [כי] בעלה ממנו תאת אשה. מ"י פלוניתא כמו על שאין בה משם. נשייה שתי ירו עליו משין נעשה:

רבינו הגנאל

השבת לפי שבשל מן המצות והיינו ד"ר יוחנן מאי דכתיב במתיים הפשי כיון שפח אדם נעשה הפשי
מן המצות: א"ל קיסר לר' יהושע מ"ט לא אחיה לבי אבידן. פ"י בני אביון בית שבת. בצינין שבין
הנפשים ונפשין גנבנין כל גנבה כל אשה ונשיו ר' יהושע מור תלת סרטרתי גליין לכתוביה לא נבין
ספרותי לא מתן כבי רב אמרי (וא לא או דן מ' ב) [אוליא אבין בהשנא] ופירוש הדר כחרי שלר דומה
האדם לרד כלומר ראשו כיסרו השיבו, וסביבותיה שון האחים נעשו גליין והוא הקדח שנקרא גליד.
ותרין הולשין אינו מתיירא קל, כבי שהשנים אינו מוחנין המאכל. אולא אבין כחנשא. כלומר הוקן
דבר שאבד לו רוח כסין משל משמש הוקן מה שלא אבד. מבי תרי מתלת. מ"י יתיר הוא טוב המהלך על ב' רגליו מן הוקן שצריך משען כגון מכל או שבם להישען עליו והוא כמו רגל שלישי, תבל על
דאולא ולא אתיא. מ"י בהברות הולכת כשמוקין התום ואינה יתורת אלו. ינקותא כלילא דוודיי. בהברות חב' של ורדו ריתו נוף ושל זקנה חתר של חילף שירותו מאוס. דוק בכבו ותשכח בניגרי. שוקן בכבי
בשנים כלומר אבול כבי שיהיה לך בה הלךך ברילין, א"ל ההיא גוזא התוך (הערוה) [כביצינא] והיא סיים א"ל ר' יהושע בן קרחה מהבא לקדחניא כמה. בינש לטרדיו שותא קרחה בור ורד לו דברים כמלעיני והשובר ר'
יהושע במב אבא לגוויא כלומר אחא גווי. עוד אמר ליה ברחה קרחה בארבעה מ"י [ערא] [ערא] כשב נולד ב'י ספיים. השובר ר' יהושע הבריים מוכחין שנס אלו דברי המרים הם שבשקף לטרדיו כבי של חילוף ביוקר יתיר
מן הקדח. ילמדנו רבינו איקא שליפא בחכמיא. מ"י עוד תיש נתוק ביצים בשטונה כספיים. שפבשין אורח לעשותו נורת של שמן. הויה דלא סיים סמאניה. פירוש ראיתי יתק כ"ו. א"ל קרחת מוצי. מ"י
א"ל קרחה מירבה מחרת. דכתיבין לו חייב ומצו וגו' השיבו ר' יהושע תיש נתוק תוכחה אינם דברי ריב אלא דברי תוכחה. מפני מה לא הקבלנו פניך. למת לא באת אלית לתרומת נסים: מיכן ששפתותיהן
של זקנים מטרפפות. מ"י מטרפפות משתכרות והוא מטרפפות אינם מטרפפות איהם מטרפפות והוא מטרפפות איהם מטרפפות. הרבא דאקליבוסתא. יתפר האבוינה. ו חמדה (כמו) [כי] בעלה ממנו תאת אשה. מ"י פלוניתא כמו על שאין בה משם. נשייה שתי ירו עליו משין נעשה: